

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 53/2005-1. sz. ügyben 2011. február 28-án hozott határozatát;
- a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Peek & Cloppenburg KG-t (Hamburg) kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező arra hivatkozik, hogy a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés téves értelmezésével a Törvényszék megsértette a közösségi védjegyről szóló rendelet⁽¹⁾ 8. cikkének (4) bekezdését.

A Törvényszék megállapításával ellentétben nem lehet abból kiindulni, hogy az e rendelkezés által meghatározott egyetlen követelmény kizárólag abból áll, hogy a hivatkozott megjelölésnek a helyi mértéket meghaladó jelentősége legyen. A vitatott kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az tovább korlátozza azon, nem pusztán helyi jelentőségű megjelölések körét, amelyek a felszólalást megalapozhatják. Ezen értelmezés szerint a vitatott nemzeti jognak a jogosult számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a jogosult származása szerinti tagállam teljes területén megtiltsa.

Ezen értelmezés mellett szól a közösségi védjegybejelentéssel szembeni felszólalási eljárás célkitűzése, a 207/2009 rendelet 110. cikke és 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv⁽²⁾ 4. cikke (4) bekezdése b) pontjában, illetve a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésében foglalt azonos feltétel.

A német jogalkotó helyesen járt el, amikor a 2008/95/EK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontját azon értelmezés szerint ültette át a nemzeti jogba, hogy a kérdéses jognak a jogosultja számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a Német Szövetségi Köztársaság teljes területén megtiltsa. A jogvita szempontjából meghatározó a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés értelmezése.

A fellebbező másodlagosan arra hivatkozik, hogy a Törvényszék „a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű” kifejezés téves értelmezésével megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdését. Ebben a tekintetben a fellebbező a felszólalási eljárás célkitűzését, a felszólalás megalapozására alkalmas nemzeti megjelölések köre korlátozásának célját, illetve a 207/2009 rendelet 110. cikke és a 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja közötti normatív összefüggést veszi alapul.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

(²) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.).

A Törvényszék (ötödik tanács) T-507/11. sz., Peek & Cloppenburg kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2013. április 18-án hozott ítélete ellen a Peek & Cloppenburg KG által 2013. június 17-én benyújtott fellebbezés

(C-326/13. P. sz. ügy)

(2013/C 245/08)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Németország) (képviselő: P. Lange ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Németország)

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-507/11. sz. ügyben 2013. április 18-án hozott ítéletet;

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 262/2005–1. sz. ügyben 2011. február 28-án hozott határozatát;

— a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Peek & Cloppenburg KG-t (Hamburg) kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező arra hivatkozik, hogy a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés téves értelmezésével a Törvényszék megsértette a közösségi védjegyről szóló rendelet⁽¹⁾ 8. cikkének (4) bekezdését.

A Törvényszék megállapításával ellentétben nem lehet abból kiindulni, hogy az e rendelkezés által meghatározott egyetlen követelmény kizárólag abból áll, hogy a hivatkozott megjelölésnek a helyi mértéket meghaladó jelentősége legyen. A vitatott kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az tovább korlátozza azon, nem pusztán helyi jelentőségű megjelölések körét, amelyek a felszólalást megalapozhatják. Ezen értelmezés szerint a vitatott nemzeti jognak a jogosult számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a jogosult származása szerinti tagállam teljes területén megtiltsa.

Ezen értelmezés mellett szól a közösségi védjegybejelentéssel szembeni felszólalási eljárás célkitűzése, a 207/2009 rendelet 110. cikke és 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv⁽²⁾ 4. cikke (4) bekezdése b) pontjában, illetve a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésében foglalt azonos feltétel.

A német jogalkotó helyesen járt el, amikor a 2008/95/EK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontját azon értelmezés szerint ültette át a nemzeti jogba, hogy a kérdéses jognak a jogosultja számára jogot kell biztosítania arra, hogy a korábbi védjegy használatát a Német Szövetségi Köztársaság teljes területén megtiltsa. A jogvita szempontjából meghatározó a „jogok alapján [...] megtilthatja a későbbi védjegy használatát” kifejezés értelmezése.

A fellebbező másodlagosan arra hivatkozik, hogy a Törvényszék „a helyi jelentőségű meghaladó mértékű” kifejezés téves értelmezésével megsértette a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdését. Ebben a tekintetben a fellebbező a felszólalási eljárás célkitűzését, a felszólalás megalapozására alkalmas nemzeti megjelölések köre korlátozásának célját, illetve a 207/2009 rendelet 110. cikke és a 111. cikke, valamint a 2008/95/EK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja közötti normatív összefüggést veszi alapul.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

(²) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.).

Administrativen sad — Burgas (Bulgária) által 2013. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Lukoil Neftohim Burgas AD kontra Nachalnik na Mitniceski punkt „Pristanishte Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

(C-330/13. sz. ügy)

(2013/C 245/09)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad — Burgas

Az alapeljárás felei

Felperes: Lukoil Neftohim Burgas AD

Alperes: Nachalnik na Mitniceski punkt „Pristanishte Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétben áll-e a KN 27. árucsoportja szerinti termékek aromástartalma meghatározásának a KN 27. árucsoportjához fűzött magyarázó megjegyzések A. mellékletében említett módszere az aromás alkotórészeknek a HR 27. árucsoportjához tartozó általános szabályokban foglalt fogalom meghatározásával? Ilyen ellentét fennállása esetén: miként kell meghatározni ezen alkotórészeket, és alkalmas és megengedett-e ehhez az A8TM B 2007 [helyesen: „ASTM D 2007”] módszer?

- Mi a jelentése a KN 27. árucsoportjához fűzött magyarázó megjegyzésben és a 27. árucsoportjához fűzött HR Magyarázatban, valamint a HR 27. árucsoportjához fűzött megjegyzések 2. pontjában használt „nem aromás alkotórészek” fogalmának? Megegyezik-e e jelentés a „nem aromás szénhidrogének” fogalmának jelentésével, vagy annál tágabb? Amennyiben az említett jelentés tágabb, mint az utóbbi fogalomé: felölel-e az minden olyan alkotórészt, amely tömegére tekintettel nem vonható az „aromás alkotórészek” fogalma alá, vagy egy termék olyan alkotórészeiről van szó, mint amilyenek az alapeljárás szerinti termékéi, amelyek a tömegükre tekintettel a két kategória — „aromás alkotórészek” és „nem aromás alkotórészek” — egyikébe sem tartoznak?
- Megengedett-e a KN 27. árucsoportja és a HR 27. árucsoportja értelmében vett aromás, illetve nem aromás alkotórészek meghatározásának egy és ugyanazon módszere, és ha igen, melyik ez a módszer? Amennyiben ez nem megengedett: milyen módszert kell alkalmazni az aromás alkotórészek, és melyet a nem aromás alkotórészek meghatározásához?
- A KN 27. árucsoportjának 2707 és 2710 vámtarifaszáma közül melyik írja le legpontosabban az alapeljárás szerinti termékéhez hasonló jellemzőkkel rendelkező terméket?
- Abban az esetben, ha az alapeljárás szerinti termékéhez hasonló jellemzőkkel rendelkező terméket mindkét vámtarifaszám ugyanolyan pontosan írja le: az aromás alkotórészek tömeg tekintetében fennálló túlsúlya az, amely azok lényeges jellemzőjét képezi?
- A 2707 és 2710 vámtarifaszám közül melyik vonatkozik az olyan jellemzőkkel rendelkező termékekre, amelyek a leginkább hasonlóak az alapeljárás szerinti termékéhez?
- Ellentmondás áll-e fenn a KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés egy része és a HR 27. árucsoportjához fűzött megjegyzések 2. pontja között, vagy az utóbbi megjegyzés nem kimerítő, hanem csak példálódzó jellegű?

A KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaalszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés értelmében „a nehézolajok[at] (a nyersolajok kivételével), amelyeket a magas hőmérsékletű szénkátrányból nyernek lepárlással” — ha azok nem felelnek meg a KN említett vámtarifaalszámaihoz fűzött magyarázó megjegyzésben felsorolt négy együttes feltételnek —, jellegük szerint a „[...] 2710 19 31–2710 19 99 [...]” vámtarifaalszámok alá kell besorolni.

A HR 27. árucsoportjához fűzött megjegyzések 2. pontja értelmében a 2710 vámtarifaszám szövegében a „kőolaj és bitumenes ásványokból előállított olaj” kifejezés **előállítási eljárásukra tekintet nélkül** azokra a hasonló olajokra, valamint az olyan telítetlen szénhidrogének keverékére is vonatkozik, **amelyekben a nem aromás alkotórészek tömege meghaladja az aromás alkotórészekét.**